Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
MACIEJ SZPUNAR IŠVADA,
pateikta 2016 m. gruodžio 8 d.[1]

Byla C-421/15 P

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO)

„Apeliacinis skundas — Europos Sąjungos prekių ženklas — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — Atsisakymo registruoti arba registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindas — Žymenys, kuriuos sudaro vien prekės forma, būtina techniniam rezultatui gauti — 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktis — Atsisakymo registruoti arba registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindo nagrinėjimas dėl visų prekių ar paslaugų — 52 straipsnio 3 dalis — EUIPO apeliacinės tarybos sprendimo motyvavimas — Bendras motyvavimas dėl visų nagrinėjamų prekių ar paslaugų — Apeliacinėje instancijoje pateiktas naujas pagrindas — Nepriimtinumas“

Įvadas

1. Šiuo apeliaciniu skundu *Yoshida Metal Industry Co. Ltd* (toliau – *Yoshida*) prašo panaikinti 2015 m. gegužės 21 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Yoshida Metal Industry / EUIPO*[2], kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinius dėl Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimų, susijusių su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Pi-Design AG*, *Bodum France*, *Bodum Logistics A/S* (toliau – kartu vadinamos *Pi-Design* ir kt.) ir *Yoshida*[3], panaikinimo.

2. Skundžiamu sprendimu, kuris priimtas panaikinus ankstesnį sprendimą ir bylą grąžinus nagrinėti iš naujo[4], patvirtintas dviejų *Yoshida* įregistruotų vaizdinių prekių ženklų registracijos pripažinimas negaliojančia.

3. *Yoshida* pateiktame naujame apeliaciniame skunde, be klausimo, ar Bendrasis Teismas laikėsi dėl pirmojo apeliacinio skundo priimto sprendimo, keliamas ir papildomas klausimas, t. y. ar egzistuoja negaliojimo pagrindas, kuriuo remtasi dėl visų nagrinėjamų prekių, ir ar ginčijami sprendimai ir skundžiamas sprendimas šiuo aspektu tinkamai motyvuoti[5].

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — T-331/10 RENV ir T-416/10 RENV, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:302, toliau – skundžiamas sprendimas.

3 — 2010 m. gegužės 20 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimai (bylos R 1235/2008-1 ir R 1237/2008-1, toliau – ginčijami sprendimai).

4 — 2014 m. kovo 6 d. Sprendimas *Pi-Design ir kt. / Yoshida Metal Industry* (C-337/12 P–C-340/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:129).

5 — Atkreipiu dėmesį, kad panaši problema keliama ir kitame šiuo metu nagrinėjamame apeliaciniame skunde (žr. bylą *VRDT / Unibail Management* (C-513/14); byla šiuo metu nagrinėjama Teisingumo Teisme).

Teisinis pagrindas

4. Pagal Reglamento Nr. 207/2009[6] 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktį neregistruojami žymenys, kurie yra vien „prekių forma, būtina techniniam rezultatui gauti“.

5. Šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad, padavus prašymą, Europos Sąjungos prekių ženklas paskelbiamas negaliojančiu, jeigu prekių ženklas buvo įregistruotas nesilaikant 7 straipsnio reikalavimų.

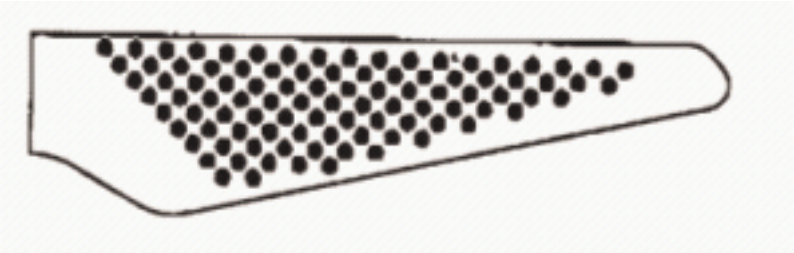
6. Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

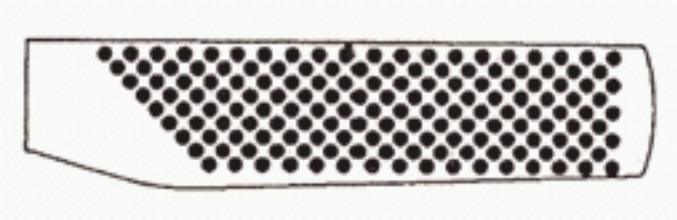
„Jeigu negaliojimo pagrindai yra tiktai tam tikroms prekėms ar paslaugoms, kurioms Europos Sąjungos prekių ženklas yra įregistruotas, prekių ženklas paskelbiamas negaliojančiu tiktai šioms prekėms ar paslaugoms.“

Ginčo aplinkybės

7. Šio ginčo faktinės aplinkybės, išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–15 punktuose, gali būti apibendrintos, kaip nurodyta toliau.

8. 1999 m. lapkričio 3 d. ir 5 d. *Yoshida* pateikė EUIPO paraišką įregistruoti du prekių ženklus, kuriuos sudaro šie vaizdiniai žymenys:

9. Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklus, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 8 ir 21 klasių ir atitinka tokį aprašymą:

— 8 klasė: „valgymo įrankiai, žirklės, peiliai, šakutės, šaukštai, galąstuvai, galąstuvų laikikliai, galandimo įtaisai, žuvies kaulų pincetai“,

— 21 klasė: „namų apyvokos arba virtuvės reikmenys ir indai (ne iš brangiųjų metalų ir jais nepadengti), maišikliai, mentelės, peilių stovai, pyragų mentelės“.

6 — 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009 3 24, p. 1). Pažymiu, kad šioje byloje taikytinos Reglamento Nr. 207/2009 materialinės nuostatos, nes bylos teisinis pagrindas nustatytas EUIPO apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo dieną. Bet kuriuo atveju 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktis ir šio reglamento 51 straipsnio 3 dalis (atitinkanti Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 3 dalį) suformuluotos iš esmės analogiškai.

10. Nagrinėjami prekių ženklai buvo įregistruoti 2002 m. rugsėjo 25 d. ir 2003 m. balandžio 16 d.

11. 2007 m. liepos 10 d. *Pi-Design* ir kt. pateikė prašymus pripažinti nagrinėjamų prekių ženklų registraciją negaliojančia, grindžiamą Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje nurodytu pagrindu.

12. 2008 m. liepos 15 d. ir 21 d. sprendimais EUIPO anuliavimo skyrius atmetė šiuos prašymus.

13. Ginčijamais sprendimais dėl *Pi-Design* ir kt. apeliacijos EUIPO pirmoji apeliacinė taryba panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimus ir, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunkčiu, pripažino prekių ženklų registraciją negaliojančia.

Procesas Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme ir skundžiamas sprendimas

14. Remdamasi vieninteliu ieškinio pagrindu dėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunkčio pažeidimo, *Yoshida* pareiškė ieškinius dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo; šiuos ieškinius Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. rugpjūčio 12 d. ir rugsėjo 15 d.

15. Dviem 2012 m. gegužės 8 d. sprendimais, t. y. *Yoshida Metal Industry / VRDT – Pi-Design ir kt.* (Juodais skrituliais padengto trikampio paviršiaus atvaizdas)[7] ir *Yoshida Metal Industry / VRDT – Pi-Design ir kt.* (Juodais skrituliais padengto paviršiaus atvaizdas)[8], Bendrasis Teismas priėmė šį ieškinio pagrindą ir tenkino šiuos ieškinius.

16. 2014 m. kovo 6 d. sprendimu[9] dėl *Pi-Design* ir kt. pateikto apeliacinio skundo Teisingumo Teismas panaikino šiuos sprendimus, remdamasis tuo, kad pažeistas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktis, ir grąžino bylas Bendrajam Teismui.

17. Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs bylą iš naujo, atmetė vienintelį pagrindą dėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunkčio pažeidimo ir visus ieškinius, taip pat priteisė iš *Yoshida* bylinėjimosi išlaidas, patirtas abiejose instancijose.

Šalių reikalavimai

18. Apeliaciniu skundu *Yoshida* prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir ginčijamus sprendimus:

— visiškai arba

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti tiek, kiek jais pripažintas prekių ženklų registracijos negaliojimas šioms prekėms: „galąstuvams ir galąstuvų laikikliams“ (8 klasė) ir „namų apyvokos arba virtuvės reikmenims ir indams (ne iš brangiųjų metalų ir jais nepadengti) ir peilių stovams“ (21 klasė),

ir priteisti iš EUIPO ir *Pi-Design* ir kt. bylinėjimosi išlaidas.

19. EUIPO ir *Pi-Design* ir kt. prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Yoshida* bylinėjimosi išlaidas

7 — T-331/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:220.

8 — T-416/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:222.

9 — 2014 m. kovo 6 d. Sprendimas *Pi-Design ir kt. / Yoshida Metal Industry* (C-337/12 P–C-340/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:129).

Analizė

20. Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė remiasi dviem pagrindais, susijusiais su, pirma, Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunkčio pažeidimu ir, antra, šio reglamento 52 straipsnio 3 dalies pažeidimu.

21. Atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo pageidavimą, nagrinėsiu tik apeliacinio skundo antrąjį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 3 dalies pažeidimu

22. Šiuo pagrindu *Yoshida* remiasi, kad pagrįstų subsidiarius reikalavimus, kuriais siekia, kad būtų panaikinti skundžiamas sprendimas ir ginčijami sprendimai, kiek jais jos prekių ženklų registracija tam tikroms nagrinėjamoms prekėms, t. y. „galąstuvams ir galąstuvų laikikliams“, „namų apyvokos arba virtuvės reikmenims ir indams <…> ir peilių stovams“, pripažinta negaliojančia. Šį pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl pirmos dalies

23. Pirmoje dalyje *Yoshida* teigia, kad Bendrasis Teismas neišnagrinėjo, ar šiuo atveju nurodytas negaliojimo pagrindas turėjo būti taikomas visoms prekėms, kurioms skirti ginčijami prekių ženklai, todėl pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 3 dalį.

24. Primenu, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką klausimas, ar vienas iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnyje nurodytų atsisakymo registruoti arba registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindų taikomas prekių ženklui, turi būti vertinamas *in concreto* atsižvelgiant į prekes ir paslaugas, kurioms jis skirtas [10]. Be to, Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad jeigu negaliojimo pagrindas apima tiktai tam tikras prekes ar paslaugas, prekių ženklas paskelbiamas negaliojančiu tik šioms prekėms ar paslaugoms [11].

25. Vadinasi, pirma, EUIPO turi nagrinėti negaliojimo pagrindus dėl kiekvienos prekės ar paslaugos, kuriai skirtas prekių ženklas. Antra, EUIPO sprendimas, kuriame taikomas toks pagrindas, iš esmės turi būti motyvuotas dėl kiekvienos iš tų prekių ar paslaugų [12].

26. Šiuo atveju nustatyta, kad ginčijamuose sprendimuose negaliojimo pagrindas, nurodytas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje, pripažintas taikytinu visoms susijusioms prekėms, kurioms skirti atitinkami prekių ženklai.

27. Be to, pažymiu, jog pirmojoje instancijoje *Yoshida* nesirėmė pagrindu, susijusiu su tuo, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 3 dalį, taip pat ji nesirėmė pagrindu dėl ginčijamų sprendimų nepakankamo motyvavimo šiuo klausimu.

10 — 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimas *VRDT/Borco-Marken-Import Matthiesen* (C-265/09 P, EU:C:2010:508, 35 punktas ir nurodyta teismo praktika).

11 — Analogiška nuostata įtvirtinta 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, p. 25) 13 straipsnyje (anksčiau – 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) 13 straipsnis).

12 — Šiuo klausimu dėl Direktyvos 89/104 13 straipsnio žr. 2007 m. vasario 15 d. Sprendimą *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2007:99, 34 punktas), o dėl Reglamento Nr. 207/2009 žr. 2010 m. kovo 18 d. Nutartį *CFCMCEE / VRDT* (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37–41 punktai).

28. Todėl pagrindas, kuriuo *Yoshida* remiasi apeliacinėje instancijoje, turi būti suprantamas kaip kaltinimas Bendrajam Teismui, kad jis savo iniciatyva nesirėmė tuo, kad EUIPO apeliacinė taryba tariamai nenagrinėjo negaliojimo pagrindo dėl visų atitinkamų prekių ir pakankamai teisiškai nemotyvavo savo sprendimų šiuo klausimu.

29. Reikia išnagrinėti, ar toks apeliacinio skundo pagrindas, kuriuo iš esmės Bendrasis Teismas kaltinamas, nes savo iniciatyva nesirėmė nurodytu pagrindu, yra priimtinas nagrinėjant bylą apeliacinėje instancijoje.

– Dėl priimtinumo

30. Pažymiu, jog iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad Bendrojo Teismo negalima kaltinti dėl to, kad jis nepriėmė sprendimo dėl ieškinio pagrindo, kuris jam nebuvo pateiktas [13].

31. Šio principo taikymas kelia sunkumų, kai kalbama apie teismo iniciatyva nurodytinus pagrindus.

32. Galima būtų teigti, kad jeigu pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva gali ar net turi remtis ieškinio pagrindu, bet nesiremia, jis pats padaro teisės klaidą, už kurią Teisingumo Teismas gali skirti sankciją nagrinėdamas apeliacinį skundą. Toks požiūris paaiškina, kodėl Teisingumo Teismas kartais nagrinėja tokį pagrindą apeliaciniame procese [14].

33. Vis dėlto iš naujesnėje teismo praktikoje pateikto patikslinimo matyti, jog apeliacinio skundo pagrindas, susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas savo iniciatyva netikrino prašomo panaikinti sprendimo motyvų, nepriimtinas, jeigu jame pateikti aspektai nebuvo nurodyti Bendrajame Teisme.

34. Iš tikrųjų Teisingumo Teismas atmetė kaip nepriimtiną pagrindą, susijusį su tuo, kad Bendrasis Teismas tariamai neskyrė sankcijos dėl nurodyto sprendimo motyvų stokos atsižvelgdamas į argumentus, kurių ieškovas aiškiai nenurodė Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje [15].

35. Manau, kad šio ribojimo taikymą apeliacinio skundo pagrindams visiškai pateisina apeliacinio proceso Teisingumo Teisme principai. Iš tikrųjų nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas iš esmės kompetentingas tik ištirti pirmojoje instancijoje nagrinėtų pagrindų teisinį vertinimą [16]. Kad būtų išnagrinėtas ginčijamų vertinimų pagrįstumas, būtinai reikia patikrinti, ar Bendrajame Teisme prašytas panaikinti sprendimas pakankamai motyvuotas. Vis dėlto būtų pernelyg daug reikalaujama, jeigu Bendrasis Teismas savo iniciatyva turėtų tikrinti tokio sprendimo motyvus dėl tų aspektų, kurie jam nebuvo nurodyti [17].

36. Vadinasi, apeliacinėje instancijoje nepriimtinas pagrindas, susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas savo iniciatyva neskyrė sankcijos aktą priėmusiai institucijai už pareigos motyvuoti pažeidimą dėl klausimų, kurie nebuvo aiškiai nurodyti Bendrajame Teisme.

37. Manau, kad šis požiūris taikytinas ir ginčams dėl prekių ženklų.

13 — Šiuo klausimu žr., be kita ko, 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimą *Chalkor / Komisija* (C-386/10 P, EU:C:2011:815, 70 punktas) ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendimą *AC-Treuhand / Komisija* (C-194/14 P, EU:C:2015:717, 55 punktas).

14 — Žr. 2012 m. vasario 9 d. Nutartį *Deutsche Bahn / VRDT* (C-45/11 P, nepaskelbta Rink, EU:C:2012:69, 61 punktas) ir 2014 m. birželio 19 d. Sprendimą *FLS Plast / Komisija* (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, 48 punktas); juose Teisingumo Teismas nusprendė, kad Bendrasis Teismas teisingai savo iniciatyva nenagrinėjo pagrindo, susijusio su nepakankamu prašomo panaikinti sprendimo motyvavimu.

15 — 2013 m. lapkričio 26 d. Sprendimas *Gascogne Sack Deutschland / Komisija* (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 46–55 ir 61–64 punktai) ir 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimas *Total / Komisija* (C-597/13 P, EU:C:2015:613, 21 ir 22 punktai).

16 — 2013 m. lapkričio 26 d. Sprendimas *Gascogne Sack Deutschland / Komisija* (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 52 punktas). Taip pat žr. generalinio advokato N. Wahl išvadą, pateiktą byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Total / Komisija* (C-597/13 P, EU:C:2015:207, 118–128 punktai).

17 — Žr. generalinio advokato N. Wahl išvadą, pateiktą byloje, kurioje priimtas sprendimas *Total / Komisija* (C-597/13 P, EU:C:2015:207, 118–128 punktai).

38. Kalbant konkrečiau apie EUIPO ir Bendrojo Teismo atliekamą Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 3 dalies taikymą, pažymėtina, kad apeliacinis skundas negali būti susijęs su klausimu, ar Apeliacinės tarybos sprendimas pakankamai motyvuotas dėl dalies prekių ar paslaugų, jeigu ieškovas šio aspekto aiškiai nenurodė Bendrajame Teisme.

39. Šiuo atžvilgiu nepakanka to, kad ieškovas bendrai ginčijo atmetimo ar negaliojimo pagrindo taikytinumą visoms nagrinėjamoms prekėms ar paslaugoms. Tam, kad galėtų remtis tokio pagrindo netaikytinumu tik daliai šių prekių ar paslaugų, ieškovas turi būti jį aiškiai nurodęs vykstant procesui Bendrajame Teisme.

40. Tokį sprendimą lemia teismo praktika. Iš tikrųjų, Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad, jeigu sprendime EUIPO nedviprasmiškai nurodė, jog atmetimo pagrindas taikomas visoms nagrinėjamoms prekėms, ieškovas Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje dėl tokio sprendimo panaikinimo turėjo nurodyti tas prekes, kurioms, kaip jis mano, šis atmetimo pagrindas negalėjo būti taikomas, arba ginčyti faktinę aplinkybę, kad nurodytos prekės priskiriamos prie tos pačios kategorijos [18].

41. Šiuo atveju Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje *Yoshida* tik bendrai ginčijo negaliojimo pagrindo taikymą ir konkrečiai nenurodė jo taikymo tam tikrai nagrinėjamų prekių daliai, t. y. „galąstuvams ir galąstuvų laikikliams“, „namų apyvokos arba virtuvės reikmenims ir indams“ ir „peilių stovams“.

42. Todėl apeliacinėje instancijoje *Yoshida* negali skųsti Bendrojo Teismo dėl to, kad jis savo iniciatyva nenagrinėjo šio aspekto ir neskyrė sankcijos dėl tariamos ginčijamų sprendimų motyvų stokos šiuo klausimu.

43. Mano nuomone, būtų kitaip, jeigu pirmą kartą negaliojimo pagrindą šioms prekėms būtų nustatęs Bendrasis Teismas, o ne Apeliacinė taryba [19]. Iš tikrųjų šiuo atveju apeliacinėje instancijoje būtų galima pagrįstai remtis Bendrojo Teismo sprendimo motyvų stoka atsižvelgiant į Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 3 dalį [20].

44. Tačiau šioje byloje taip nėra, nes Bendrasis Teismas tik patvirtino EUIPO apeliacinės tarybos sprendimus, kuriais pripažintas *Yoshida* prekių ženklų registracijos negaliojimas dėl visų nagrinėjamų prekių.

45. Todėl, mano nuomone, šio pagrindo pirma dalis nepriimtina.

– Papildomai dėl esmės

46. Net jeigu Teisingumo Teismas nuspręs, kad ši apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalis priimtina, manau, kad ji bet kuriuo atveju nepagrįsta.

18 — 2014 m. gruodžio 11 d. Nutartis *FTI Touristik / VRDT* (C-253/14 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2445, 49 punktas). Pažymiu, kad šioje byloje ieškovė Bendrajame Teisme ginčijo atmetimo pagrindo taikytinumą daliai prekių ir paslaugų, tačiau nepakankamai išplėtojo šį argumentą. Todėl aptariamas apeliacinio skundo pagrindas buvo atmestas ne kaip nepriimtinas, o kaip akivaizdžiai nepagrįstas.

19 — Pažymiu, kad Bendrasis Teismas turi įgaliojimus pakeisti EUIPO apeliacinės tarybos sprendimą, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalimi.

20 — Dėl tokios situacijos, kiek tai susiję su santykinio atmetimo pagrindo nagrinėjimu, žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimą *Isdin / Bial-Portela* (C-597/12 P, EU:C:2013:672, 28 ir 29 punktai).

47. Pirmiausia primenu, kad remiantis nusistovėjusia teismo praktika motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai parodyti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Tačiau nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodomos visos reikšmingos teisinės ir faktinės aplinkybės, nes norint įvertinti, ar teisės akto motyvai yra pakankami, reikia atsižvelgti ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą ir analizuojamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą [21].

48. Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad kompetentinga valdžios institucija, atsisakydama įregistruoti prekių ženklą, savo sprendime turi nurodyti išvadą, kurią padarė dėl kiekvienos nurodytos prekės ir paslaugos. Tačiau, kai tas pats atmetimo ar negaliojimo pagrindas taikomas prekių ar paslaugų kategorijai ar grupei, kompetentinga valdžios institucija gali pateikti tik bendrus visoms atitinkamoms prekėms ar paslaugoms motyvus [22].

49. Šia prekių ženklų srityje kompetentingai institucijai suteikta galimybe atsižvelgiama į tai, kad paraiškos registruoti dažnai susijusios su daugybe prekių ar paslaugų [23].

50. Teisingumo Teismas laikėsi tokio paties požiūrio, nagrinėdamas EUIPO nurodytus atmetimo ar negaliojimo pagrindus [24].

51. Tam, kad nebūtų pažeista teisė į veiksmingą teisminę kontrolę, galimybė pateikti bendrus motyvus dėl visų nagrinėjamų prekių ar paslaugų apima tik tas prekes ar paslaugas, kurios pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai tarpusavyje susijusios – tiek, kad sudaro pakankamai homogeninę prekių ar paslaugų kategoriją ar grupę [25].

52. Manau, kad šioje byloje šis reikalavimas visiškai tenkinamas.

53. Pažymiu, kad visos prekės, kurioms skirti ginčijami prekių ženklai, t. y. „valgymo įrankiai, žirklės, peiliai, šakutės, šaukštai, galąstuvai, galąstuvų laikikliai, galandimo įtaisai, žuvies kaulų pincetai“ ir „namų apyvokos arba virtuvės reikmenys ir indai (ne iš brangiųjų metalų ir jais nepadengti), maišikliai, mentelės, peilių stovai, pyragų mentelės)“, yra virtuvės reikmenys [26].

54. Mano nuomone, šios prekės sudaro pakankamai homogeninę grupę, kad būtų galima nagrinėti nurodytą negaliojimo pagrindą.

55. Iš tikrųjų, iš ginčijamų sprendimų motyvų [27] matyti, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra ant prekių, dėl kurių pateikta paraiška įregistruoti, rankenų. Šie motyvai grindžiami prielaida, kad visos nagrinėjamos prekės, t. y. įvairūs virtuvės reikmenys, gali turėti rankeną.

21 — 2004 m. spalio 21 d. Sprendimas *KWS Saat / VRDT* (C-447/02 P, EU:C:2004:649, 65 punktas).

22 — 2007 m. vasario 15 d. Sprendimas *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2007:99, 38 punktas).

23 — Generalinės advokatės E. Sharpston išvada byloje *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2006:450, 42 ir 43 punktai).

24 — Žr. 2009 m. vasario 6 d. Nutartį *MPDV Mikrolab / VRDT* (C-17/08 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2009:64, 34 punktas), 2009 m. gruodžio 9 d. Nutartį *Prana Haus / VRDT* (C-494/08 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2009:759, 46 punktas), 2010 m. kovo 18 d. Nutartį *CFCMCEE / VRDT* (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37 ir 38 punktai), 2012 m. kovo 21 d. Nutartį *Fidelio / VRDT* (C-87/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:154, 43 punktas), 2013 m. spalio 17 d. Sprendimą *Isdin / Bial-Portela* (C-597/12 P, EU:C:2013:672, 27 punktas) ir gausią Bendrojo Teismo praktiką, be kita ko, 2016 m. balandžio 27 d. Sprendimą *Niagara Bottling / EUIPO (NIAGARA)* (T-89/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:244, 31 punktas) ir 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimą *Zuffa / EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP)* (T-590/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:295, 26 punktas).

25 — Šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 15 d. Sprendimą *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2007:99, 36 punktas) ir 2010 m. kovo 18 d. Nutartį *CFCMCEE / VRDT* (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 40 punktas) ir gausią Bendrojo Teismo praktiką, be kita ko, 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Zuffa / VRDT (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP)* (T-118/06, EU:T:2009:100, 28 punktas) ir 2014 m. spalio 16 d. Sprendimą *Larrañaga Otaño / VRDT (GRAPHENE)* (T-458/13, EU:T:2014:891, 26 punktas).

26 — Aplinkybė, kad, kaip apeliaciniame skunde pabrėžė *Yoshida*, prekės priskiriamos prie dviejų skirtingų klasių, t. y. 8 ir 21 , neturi reikšmės, nes klasifikacija pagal Nicos sutartį nustatyta tik administraciniais sumetimais.

27 — Žr. ginčijamų sprendimų 30, 34–36 ir 40 punktus.

56. Mano nuomone, Apeliacinė taryba nurodė pakankamai priežasčių, dėl kurių tarp atitinkamų prekių yra ryšys, pateisinantis jų nagrinėjimą kartu. Nors ginčijamų sprendimų motyvai, žinoma, lakoniški, jie yra nuoseklūs ir iš jų *Yoshida* gali suprasti EUIPO apeliacinės tarybos argumentus dėl visų nagrinėjamų prekių, o Bendrasis Teismas – tikrinti šiuos argumentus.

57. Reikia skirti nurodytų sprendimų motyvavimo klausimą ir jų pagrįstumo klausimą [28]. Pareiga motyvuoti įvykdyta, jeigu iš šių sprendimų aiškių ir nuoseklių motyvų matyti, kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog visos nagrinėjamos prekės sudaro homogeninę grupę, nes turi bendrą požymį. Klausimas, ar Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kaip teigia apeliantė, kad visos prekės turi šį bendrą požymį, yra šių sprendimų pagrįstumo klausimas.

58. Šiuo atžvilgiu *Yoshida* argumentu, kad tam tikros prekės neturi rankenos, faktiškai ginčijamas Apeliacinės tarybos argumentų pagrįstumas dėl naujo aspekto, kuris nebuvo nurodytas Bendrajame Teisme ir šiuo atveju susijęs su faktine aplinkybe. Todėl apeliacinėje instancijoje šis argumentas nepriimtinas.

59. Bet kuriuo atveju šis argumentas nėra įtikinamai išplėtotas. Pirma, kiek tai susiję su „galąstuvais“ ar „namų apyvokos arba virtuvės reikmenimis ir indais“, prie kurių priskiriami prikaistuviai ir puodai, *Yoshida* nepaaiškino, kodėl šios prekės negali būti su rankena.

60. Antra, „galąstuvų laikikliai“ ir „peilių stovai“, kaip teisingai pažymi EUIPO, yra prekės, kurios negali būti naudojamos atskirai nuo galąstuvų ar peilių, todėl negali sudaryti atskiros prekių kategorijos ar grupės, kai nagrinėjami atmetimo ar negaliojimo pagrindai. Galiausiai, net jeigu „peilių stovai“ galėtų būti laikomi prekėmis, kurios sudaro kitą prekių grupę nei „peiliai“, bet kuriuo atveju reikėtų priimti bendrą sprendimą [29].

61. Dėl visų nurodytų priežasčių manau, kad apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirma dalis nepriimtina arba bet kuriuo atveju nepagrįsta.

Dėl antros dalies

62. *Yoshida* teigia, kad Bendrojo Teismo argumentai negali būti taikomi tam tikroms nagrinėjamoms prekėms, t. y. toms, kurios neturi rankenos.

63. Pažymiu, kad Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti vykdymo kontrolę reikia skirti nuo skundžiamo sprendimo teisėtumo dėl esmės [30]. Nagrinėjamu atveju, remdamasi tariamu pažeidimu, susijusiu su skundžiamo sprendimo motyvais, *Yoshida* iš tikrųjų skundžia Bendrojo Teismo nustatytų faktinių aplinkybių, kurių kontrolė apeliacinėje instancijoje nevykdoma, pagrįstumą [31].

64. Todėl manau, kad šio pagrindo antra dalis taip pat nepriimtina.

28 — Žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Komisija / Sytraval ir Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktas).

29 — Bendrasis Teismas ne kartą nusprendė, kad jeigu dvi prekių kategorijas reikia naudoti kartu ar bent jau tokį naudojimą lemia jų būdingi požymiai, Apeliacinė taryba gali joms taikyti bendrą sprendimą. Žr. 2008 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Ford Motor / VRDT (FUN)* (T-67/07, EU:T:2008:542, 44 punktas) ir 2010 m. rugsėjo 8 d. Sprendimą *Wilfer / VRDT* (Gitaros galvutės vaizdas) (T-458/08, nepaskelbtas Rink, EU:T:2010:358, 66 punktas).

30 — Šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Komisija / Sytraval ir Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktas) ir generalinio advokato P. Léger išvadą, pateiktą byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Belgija / Komisija* (C-197/99 P, EU:C:2001:658, 39 ir 40 punktai).

31 — Teisingumo Teismas jau pripažino nepriimtinu apeliacinio skundo pagrindą, grindžiamą tuo, kad nagrinėjamų prekių ir paslaugų kategorija, nurodyta nagrinėjant absoliutų atmetimo pagrindą, nėra homogeninė kategorija. Žr. 2011 m. liepos 7 d. Nutartį *MPDV Mikrolab / VRDT* (C-536/10 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2011:469, 34 ir 38 punktai).

Išvada

65. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinio skundo antrąjį pagrindą kaip nepriimtiną ar bet kuriuo atveju kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.